

[Gustav Pedersen.]

i den paagældendes Sted, som Arbejdsgiveren bedre kunde lide, eller som han maaske kunde faa til en billigere Løn, saa har det ikke noget at gøre med Problemet „kriseramt“ i denne Lovs Forstand.

Det er altsaa ikke Meningen at fratage Funktionærerne den Beskyttelse, de har gennem Funktionærloven, og som de, ikke mindst i en vanskelig Tid, har Krav paa. Det, der er Meningen, er at søge at forhindre, at der afgives flere Opsigelser end højst nødvendigt, og endvidere at gøre det muligt at genangagere Funktionærer i de Tilfælde, hvor det normalt ikke lod sig gøre, fordi det drejede sig om Genengagement med særdeles lang Opsigelsesfrist.

Hvad der er Meningen, fremgaar klart, hvis man gaar ud fra det Tilfælde, hvor en Funktionær har 6 Maaneders Opsigelsesfrist. Dér vil det være højst usandsynligt, at en Arbejdsgiver, der paa normal Maade har frigjort sig for den paagældende Funktionær, genengagerer vedkommende, hvis der kun er forholdsvis faa Muligheder for Opretholdelse af Arbejdet inden for Virksomheden i det hidtilværende Omfang, dersom han skal være forpligtet til paa ny at give 6 Maaneders Opsigelsesfrist.

Derfor er den ene reelle Ændring, som findes i den midlertidige Lov, den, at man kan sige en Funktionær op — forudsat altsaa, at Virksomheden hører til dem, der omfattes af Loven — med 1 Maanedes Varsel, men ikke før til det Tidspunkt, hvor den paagældende kunde have været sagt op med det allerede eksisterende Varsel. En Funktionær, der pr. 1. Juli har 6 Maaneders Opsigelsesfrist, kan altsaa ikke efter den midlertidige Lov siges op før til 1. Januar 1941. Man fratager ikke Funktionærerne det, man kalder deres velerhvervede Rettigheder. Det, der sker, er, at Arbejdsgiveren, der maaske under Hensyn til den usikre Fremtid vilde opsiges Funktionærerne allerede nu pr. 1. Juli, har Mulighed for at udskyde denne Opsigelse indtil 1. December og saa kan opsiges Arbejdsforholdet til 1. Januar. Man fratager med andre Ord ikke Funktionærerne den allerede eksisterende Ret, men man giver en Mulighed for at undlade at lægge en Opsigelse paa Bordet paa et Tidspunkt, hvor ingen er i Stand til at bedømme Fremtiden.

Det andet, der bliver ændret, er, at Funktionærerne, hvis de er eller bliver opsagt, har Ret til at lade sig genangagere med 1 Maanedes Varsel. Efter den Erfaring, jeg har paa det paagældende Omraade, er jeg tilbøjelig til at tro, at det i mange Til-

fælde vil betyde, at Funktionærer, der gennem Aar har arbejdet i en Virksomhed, vil bevare Tilknytning til Arbejdspladsen og ikke risikerer — hvad man kunde risikere, naar Forholdene er mere stramme — at blive erstattet af en nyansat, som kan engageres uden den lange Opsigelsesfrist.

Der er ingen Grund til at skjule, at det ogsaa for Arbejdsgiverne er en Lettelse at kunne disponere med kortere Opsigelsesfrister, men jeg understreger, at for praktisk talt alle Arbejdsgivere gælder det, at de vilde kunne sige op med samme Varsel efter den gamle Lov som efter den nye. Det eneste helt nye er, at de kan genangagere med kortere Frist efter den midlertidige Lov, end de kunde det efter den gamle, og det kan være en Fordel for Arbejdsgiveren, men det vil, i hvert Fald i de fleste Tilfælde, ogsaa være en Fordel for Funktionæren. Vi maa ikke se bort fra, at Hovedparten af dem, der omfattes af Loven, i langt højere Grad, end det gælder paa mange andre Omraader, har deres Tilværelse knyttet til deres Arbejdsplads. De er ofte uddannet ganske specielt med denne Arbejdsplads's Forhold for Øje, og hvis de er blot en Smule oppe i Aarene, er det overordentlig svært at faa fat paa et nyt Omraade, da andre Virksomheder er tilbøjelige til, hvis de skal have ikke specielt uddannede Folk, at tage dem ind som ganske unge og selv opdrage dem, de agter at anvende.

Da Loven utvivlsomt vil bevirke, at en Række Funktionærer bevarer Tilknytningen til de Arbejdspladser, der nu engang er blevet den Tilværelse, de bygger paa, vil jeg mene, at Lovforslaget er en Fordel, saa længe vi har den ekstraordinære Situation, det vil altsaa sige, saa længe det er haabløst at se blot nogle Maaneder frem i Tiden og bedømme, hvor meget Arbejde der bliver i de forskellige Virksomheder. Under Hensyn hertil vil jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og til Vedtagelse.

Søren P. Larsen: Det foreliggende Lovforslag rører ved et Problem, som det er i alles Interesse at faa klaret, og det er det, Tillægget til Funktionærloven er Udtryk for. Jeg vilde ogsaa mene, at det er i begge Parters Interesse, baade Arbejdsgivernes og Funktionærernes, at Loven vedtages og sættes i Kraft i denne Uge, saaledes at de nye Regler og de Virkninger, der følger af disse, kan komme til at gøre sig gældende snarest muligt.

Jeg har været Medlem af det Udvalg, der har drøftet alle de Enkeltheder, der